

[Indenrigsministeren]

480 af 24. juni 1992 om aktiveringsordning ved hjemmehjælp og dagpasning af børn.

Loven var en udmøntning af aftalen af 8. maj 1992 om aktiveringsforanstaltninger for ledige, som blev indgået mellem Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet. Som følge af aftalen blev der iværksat en midlertidig ordning, der har virkning til den 31. december 1993. Denne ordning giver kommunerne muligheder for at beskæftige ledige hjemmehjælpere, sygehjælpere, pædagoger samt pædagogmedhjælpere, delvis finansieret af den lediges dagpenge.

Den midlertidige ordning vedrørende aktivering på hjemmehjælpsområdet og vedrørende dagpasning af børn har imidlertid vist sig at have en forholdsvis begrænset beskæftigelsesmæssig effekt. I den forbindelse har det bl.a. fra såvel arbejdsmarkedsorganisationer som fra kommunal side været anført, at aktiveringsområdet i loven er for snævert defineret, at ledighedskravene er for omfattende, og at der kan forekomme situationer, hvor den ledige på kort sigt får mindre ud af at være aktiveret i ordningen end ved at modtage dagpenge.

I lovforslaget ændres ordningen derfor på en række områder. De væsentligste ændringer er:

1. Kravet om de aktiveredes forudgående ledighed nedsættes fra 13 til 4 uger.
2. Aktiveringsordningen for hjemmehjælp udvides til også at kunne omfatte kommunernes øvrige serviceydelser inden for ældreomsorgen.
3. Der stilles ikke nogen uddannelseskra. Kommunen vurderer, om den aktiverede har de kvalifikationer, som anses for nødvendige, og kan evt. tilbyde et kortere introduktionsforløb.
4. Beregningen af den ugentlige arbejdstid ændres, så den samlede udbetalte løn mindst udgør dagpengene.
5. Under sygdom, barsel og ferie stilles de aktiverede som øvrige ansatte.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Orlovsydelser til ledige, til selvstændige og under frivilligt, ulønnet arbejde i udlandet).

(Lovforslag nr. L 207).

Lovforslaget er en del af udmøntningen af tillægsaftalen af 15. februar 1993 mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Venstre og Socialistisk Folkeparti vedrørende aftalen af 8. maj 1992 om aktivering på kort sigt.

Aftalen giver bl.a. ledige og selvstændige erhvervsdrivende mulighed for at gå på forældreorlov og uddannelsesorlov, og der gives mulighed for i en 2 ugers oplæringsperiode ved start i en orlovssstilling at yde arbejdsgiveren refusion af lønudgift svarende til den aktiveredes dagpenge i denne periode. Som en forsøgsordning giver aftalen endvidere ledige mulighed for under frivilligt, ulønnet beskæftigelse i udlandet for en humanitær og kirkelig organisation m.v. at modtage en aktivitetsydelse. Ved tillægsaftalen er perioden, hvor der kan indgås aftale om orlovssordninger, forlænget til 31. december 1993.

Lovforslaget indeholder de ændringer i arbejdsløshedsforsikringsloven, der følger af disse elementer i tillægsaftalen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om orlovsydelse til uddannelse. (Udvidelse af orlovperioden og personkredsen m.v.).

(Lovforslag nr. L 208).

Lovforslaget er en del af udmøntningen af den tillægsaftale om aktivering af 15. februar 1993, der er indgået mellem regeringen, Det Konservative Folkeparti, Venstre og SF som supplement til aftalen af 8. maj 1992 om aktivering på kort sigt.

Lovforslagets formål er at lette adgangen til orlov. I den eksisterende lov gennemføres en række ændringer, således at væsentlig flere har mulighed for at benytte ordningen.

Målgruppen udvides til, at også ledige og selvstændige erhvervsdrivende, herunder medarbejdende ægtefæller, på tilsvarende betingelser vil kunne benytte ordningen.